

«خواب زمستانی» در مبارزه با خواب طولانی سینما

«خواب زمستانی» دهمین فیلم سینمایی «سیامک شایقی» پس از آثاری چون «جهیزیه برای رباب»، «راه و بیراه»، «در کمال خونسردی»، «مادرم گیسو»، «شراره»و «باغ فردوس پنج بعداز ظهر» است.

«خواب زمستانی» روایت بخشی از زندگی سه خواهر از سه فصل مختلف است، زمانی مستقل و مقتدر که می‌کوشند در مقابل مشکلات و ناکامی‌ها مقاومت کنند.

«شایقی» تلاش کرده در این درام شخصیت محور، با تمرکز شخصیت‌ها و روابط و مناسباتشان قصه را پیش ببرد که با توجه به فضاسازی مناسب و بازی‌های خوب، تا حدود زیادی موفق هم بوده است.

جالب است بدانید «خواب زمستانی» اولین قسمت از سه گانه زنانه «شایقی» خواهد بود و سیامک شایقی تلاش دارد دو قسمت دیگر این سه گانه را نیز بسازد، همه چیز در این سینمایی پیرامون سه شخصیت زن صورت می‌پذیرد، سه زن در سه سن مختلف با درگیری‌های مربوط به خودشان. برای شخصیت پردازی این سه خواهر به فراخور سه مقطع سنی که قرار دارند، دل مشغولی و دغدغه‌هایی طراحی شده که نمی‌توان گفت فقط زنانه است.

اما جذاب و دلنشین روایت شده و توانسته به خوبی ذهن بیننده را درگیر کند.

خواهر بزرگ تر که زمانی معلم مدرسه بوده بر اثر یک تصادف فلج شده است و با ویلچر حرکت می‌کند، او با شرایطی که برای خانواده به وجود آمده (مرگ پدر و مادر) هم مسئولیت مادر خانواده را بر عهده دارد و هم حکم پدر را دارد و با معلولیت جسمی که دارد، این مسئولیت‌ها بر دوشش سنگینی می‌کند. او علاوه بر مسئولیت‌های خانوادگی، دغدغه فردی نیز دارد که هر چند وقت ذهنش را مشغول می‌سازد، کشمکش‌های عاطفی و فردی او به علت احساس مسئولیتش در حاشیه بوده و هیچ گاه جدی گرفته نشده است.

خواهر دوم نیز که حسابدار یک کارخانه است، درگیری‌های کاری و فشار محیط را به تصویر می‌کشد، این کاراکتر در فیلم کسی است که به تنهایی بار مسئولیت مالی‌خانه را بر عهده دارد و مسئولیتش در قبال خانواده به او اجازه نمی‌دهد جدی به ازدواج و شرایط خواستگارش فکر کند. خواهر سوم هم که در مسئولیت‌پذیری سهم کمتری نسبت به دو خواهر بزرگ ترش دارد، دل مشغولی‌های پرانکده و غیر منسجمی داشته و بی‌نهایت اصرار دارد به گونه‌ای باری از دوش خواهرانش بردارد و . . .

«خواب زمستانی» سینمایی می‌باشد که در دنیای پر از اغراق و پر رنگ سینمای ایران از این

رسانه گروهی تصویر دنیای هنر این روزها کارهای جالب و قابل توجهی انجام می‌دهد و به تعبیری خلاقیت در امر پخش فیلم را به حد اعلا رسانده است.

چندی پیش در یکی از ویدئوکلپ‌های غنی شهر (از این بابت که هیچ فیلم کپی شده‌ای را در اختیار مشتری نمی‌گذارد) در حال بررسی چستی و چگونگی فیلم‌ها بودم که چند فیلم قدیمی را که تصویر دنیای هنر به تازگی رسانه‌ای کرده بود را دیدم و در دل به این حسن انتخاب تصویر دنیای هنر تحسین گفتم.

رسانه گروهی «تصویر دنیای هنر» تصمیم گرفته فیلم‌های قدیمی که از چرخه اقتصادی دور مانده را جذب کرده و دوباره با کیفیتي بهتر

و تبلیغاتی جالب تر به دوستداران این عرصه، عرضه کند. مثلاً از سری این فیلم‌ها می‌توان به «شوکران»، «گاو»، «خواهران غریب»، «عشق ظاهر»، «شیدا» نام برد.

از این رو مخاطبانی که فیلمی را برجسته تر و زیباتر از تولیدات روز سینمای ایران می‌بینند می‌توانند به راحتی آن را تهیه کرده و دوباره بازبینی کنند یا در آرشیو شخصی خود نگهداری کنند.

مثلا سینمایی «شوکران» این فیلم محصول

سال «۱۳۷۷» می‌باشد، که در زمان پخش و اکرانش نه تنها بایی جدید در سینما باز کرد، بلکه اعتراض جماعت و قشر خاصی (پرستان) را نیز در پی داشت، این سینمایی علاوه بر حاشیه‌ها،

داستان سرایی و فیلم‌نامه‌اش، دچار بیرونی‌ترین تاثیر ممکن نیز بود، «شوکران» چهره‌ای جدید، مصمم، استوار و قابل توجه (بر کارگردانان سینمای تجاری و بعدها هنری) را به دنیای تصویر معرفی کرد و توانست با بهره‌گیری از همین شاخصه فروش خوبی داشته باشد.

«پهروز افخمی»

بدعت های شبکه «ویدئویی» کشور

یکی از کارگردانان خوش‌نکر و محبوب کشور توانست با «شوکران» به لایه‌های داخلی کارگردانی و نفس‌هدایت‌کنندگی کارگردان پی‌ببرد.

از «شوکران» که

بگذریم به نظر ما داشتن یا دوباره دیدن فیلم سینمایی «گاو» (هر چند

سانسور شده) اتفاق بدی نخواهد بود.

بد نیست یک بار

دیگر این اثر تاریخ‌ساز سینمای ایران را با خیال راحت و بدون دغدغه از دست دادن صفحه و امکان برگشت‌ناپذیر بودنش ببینید و آن را درک کنید. «داریوش مهرجویی» توانست اثری برجسته در عالم ادبیات را به‌اشری موفق در سینما بدل کند، هر چند که موضوع و خلاقیت اثر و داستان متفاوت آن در موفقیت فیلم‌تاثیر به سزایی دارد و این کاملاً به «غلام حسین ساعدی» نویسنده برجسته کشور و ادبیات کلاسیک جهان برمی‌گردد اما این هیچ از ارزش کار مهرجویی و بازی شاهکار «عزت‌ا . . . انتظامی» کم نمی‌کند.

در هر صورت از ما می‌شنوید بدنیست این شاهکار ادبی، سینمایی را در آرشیو سینمایی

پنج شنبه ■ ۲۷ فروردین ۱۳۸۸ ■ ۲۰ ربيع الثانی ۱۴۳۰ ■ شماره ۱۳۹

شد و فضاسازی و طراحی لباس در این سینمایی کاملاً با متن داستان هم‌خوانی داشته و سنجیده شده انتخاب شده است.

بیشتر فیلم در خانه‌ای قدیمی و کوچک می‌گذرد و قسمت‌هایی نیز در کارخانه‌ای که خواهر دوم در آن مشغول کار است، اما در همه این‌ها نوعی هارمونی و هماهنگی موجود می‌باشد که مرهون زحمات طراحان لباس و دکور است.

در تمام فیلم رنگ‌های شاد و خاص حذف شده و به جای آن‌ها از رنگ‌های پخته و تیره استفاده شده است.

مهم‌ترین اصل در طراحی خانه استفاده از وسایل چوبی و قدیمی می‌باشد، فضای خانه خاکی از این واقعیت دارد که مدت‌هاست برای خانه‌وسيله‌ای جدید خریداری نشده و حتی از هیچ‌گونه وسایل مدرن و به‌روز نیز استفاده نشده است.

چرا که مطمئناً فضای حاکم نشان‌دهنده وضعیت مالی و زندگی متوسط‌شان بود.

در فیلم می‌بینیم که به غیر از فرزانه (خواهر دوم)، فرد دیگری نان‌آور خانه نیست، پس فرسوده‌بودن وسایل خانه‌توجهی بی‌تردیدی دارد. فضای کارخانه نیز فضای واقعی یک کارخانه را به تصویر می‌کشد.

در هر صورت «خواب زمستانی» در سینمای امروز ایران غنیمتی می‌باشد که جایش در بین دیگر سازه‌های تصویری خالی است.

مطمئناً شما نیز از این همه عشق‌های احمقانه و حرف‌های بیهوده خسته شده‌اید (اشاره: عشق‌هایی که در سینمایی «خواب زمستانی» به تصویر کشیده می‌شود، قابل‌باور و به دور از اغراق می‌باشد و خبری از ماشین‌های مدل بالا و پسران خوش‌قیافه و ثروتمند نیست.)

تولیدات تجاری به‌حق درى در سینمای‌ما زیاد شده‌اند، که نه تنها اجازه انتخاب و تصمیم‌به‌بیننده‌ای نمی‌دهند، بلکه اجازه دیده‌شدن به آثار برتر و البته کم‌راه نمی‌دهند.

تماشاگر که عشق‌های پر رنگ و موقعیت‌های آن‌چنانی و در مقابل خیانت‌های رنگارنگ را بسیار دیده‌است، شاید‌آثاری چون «خواب زمستانی» را نپسندد.

«سیامک شایقی» در این سینمای تجارت‌زده و وهم‌انگیز، جسارت کرده و بدون توجه به مسائل مالی و میزان مخاطب، پادر راهی‌نهاده است که شاید سرچشمه‌امید برای سینمای ایران باشد. امیدوارم راهش سبز باشد و آمیذش پایدار بماند(!!!)

قابل توجه خواننده محترم، در حال حاضر این سینمایی در ویدئوکلپ‌ها موجود می‌باشد.

■ علی نژاد

گذرا نگاهی به آن انداختم و سپس شروع به خواندن کل آن کردم. به جرات می‌توانم بگویم از زمانی که توانستم بخوانم و بنویسم کتابی به این قابل‌لمسی در مورد جنگ نخوانده‌بودم و حتی فیلمی هم در این حد ندیده‌بودم.

خیر اندیش افزود: به جرات می‌توانم بگویم تا امروز کتابی تا این حد بر من تاثیر نگذاشته بود.

بارها تحت تاثیر این کتاب قرار گرفتم و بعضی جاها کتاب را می‌بستم و صحنه‌های آن را مجسم می‌کردم و اشک می‌ریختم. خواندن این کتاب

را به همه به خصوص جوانان توصیه می‌کنم و مطمئمن خواندن این کتاب دیدگاه آن‌ها را نسبت

به موضوع مهمی همچون دفاع مقدس عوض خواهد کرد.

مستولیم. زارعی همچنین گفت: من با لحظات این کتاب زندگی کردم و آن را مرحله به مرحله دنبال کردم و فکر می‌کنم این کتاب یکی از سینمایی‌ترین کتاب‌هایی بوده‌است که تا کنون خوانده‌ام. نوعی عرق میهن دوستی، عشق به وطن و حسی در این کتاب وجود دارد که قابل ستایش است.

همچنین گوهر خیر اندیش، بازیگر سینما و تلویزیون، که در گفت و گوی تلفنی این برنامه شرکت کرده بود در مورد کتاب دا گفت: اول به کتاب "دا" به خاطر حجم زیادش و همچنین فشردگی کارهایی که داشتیم توجه زیادی نمی‌کردم و مطالعه آن را در اولویت‌های سوم و چهارم قرار داده بودم. اما بعد از مدتی به صورت

مریلا زارعی: دوست دارم در فیلم "دا" بازی کنم

بودن ماجراهای بیان شده در کتاب گفت: وقتی این کتاب را خواندم با این‌که خیلی از مسائل جنگ دور نبودم احساس کردم چرا این اتفاقات و واقعیت‌های جنگ به شکلی انسانی که در کتاب "دا" آمده بیشتر از این برای ما بیان نشده‌است. وی ادامه داد: من فکر می‌کنم این نگفتن‌ها و پنهان کردن‌ها باعث شده که ما با حقایق جنگ طرف نشویم و مدام تصورات غلط دیگری را در به‌شدگی کارهایی که داشتیم توجه زیادی نمی‌کردم و مطالعه آن را در اولویت‌های سوم و چهارم قرار داده بودم. اما بعد از مدتی به صورت برابر کم کاری‌هایی که در این زمینه‌شده‌است

کاری و حرفه‌ای به دنبال یک الگو بوده‌ام و گمان می‌کردم که این الگوها تنها توسط داستان‌ها و اسطوره‌ها قابل پی‌گیری است چرا که به نظر

می‌رسید در دوره ما افرادی با این درجه‌ایثار و

وی افزود: خوشبختانه با آشنایی که به واسطه کتاب "دا" با خانم زهرا حسینی پیدا کردم به واقع

احساس کردم که آن آدمی را که در ذهن به عنوان یک زن قهرمان و مبارز ایرانی داشتم در واقعیت

یافته‌ام.

بازیگر فیلم " درباره‌الی" با تاکید بر واقعی

زارعی افزود: همواره این پشیمانی و احساس

را با خود دارم که‌ای‌کاش در آن زمان من هم در

جریان این وقایع و در کنار خانم حسینی بودم تا

شاید ایشان و هم‌زمانشان درد و رنج کمتری می

کشیدند.

وی در ادامه گفت: اگر قرار باشد فیلمی از

روی کتاب "دا" ساخته شوداز بابت نوعی ادای

دین دوست دارم به جای خانم حسینی این نقش

را بازی کنم، اما این نقش به قدری مسئولیت بر

دوش آدم می‌گذارد که فکر می‌کنم بازیگر آن با

دشواری‌های زیادی همراه باشد.

در این برنامه زارعی از شوق خود برای

دیدن راوی خاطرات کتاب "دا" سخن گفت و

افزود: احساس می‌کنم همیشه در طی زندگی

مریلا زارعی با حضور در یک برنامه

تلویزیونی در آبادان ضمن ستایش کتاب "دا"

گفت: اگر قرار باشد فیلمی از کتاب "دا" ساخته

شود، از بابت ادای دین دوست دارم به جای

خانم حسینی این نقش را بازی کنم.

مریلا زارعی که به همراه سیده زهرا حسینی

و سیده اعظم حسینی، راوی و نویسنده کتاب

"دا" و گوهر خیر اندیش (به صورت تلفنی) در

برنامه "تار و پود" سیمای مرکز آبادان به صورت

زنده حضور یافته بود اظهار داشت: به عنوان

خواننده کتاب "دا" رنج خانم حسینی را احساس

می‌کردم و هم در طی داستان‌به موازات ایشان

حرکت می‌کردم و دائم از خود این سوال را می

پرسیدم که در زمان وقوع این حوادث کجا بودم.